

<https://doi.org/10.15407/socium2025.03.141>
УДК 303.62

Creative Commons Attribution 4.0 International

Демчук В.С., спеціаліст з партнерств проєкту U-Report, ГО “ЮСАП”, вул. Воздвиженська, 51-А, Київ, 04071, Україна, email: valiademchuk18@gmail.com, ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-1022-0843>

ДАЙДЖЕСТ ОПИТУВАНЬ U-REPORT: III КВАРТАЛ 2025 Р. (УЧНІВСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ, ОНЛАЙН-НАСИЛЬСТВО ПРОТИ ЖІНОК І ДІВЧАТ, МАЙБУТНІ ПЛАНИ МОЛОДІ)

У дайджесті показано результати опитувань інноваційного молодіжного проєкту U-Report за липень – вересень 2025 р. за такими темами, як учнівське самоврядування, онлайн-насильство проти жінок і дівчат, майбутні плани молоді.

Ключові слова: U-репорт, думка молоді, молодь, школа, учнівське самоврядування, насильство, онлайн-насильство проти жінок, плани молоді на майбутнє.

Demchuk V.S., partnership specialist in the U-Report project, NGO "YOUTHUP", 51-A, Vozdvizhenska Str., Kyiv, 04071, Ukraine, email: valiademchuk18@gmail.com, ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-1022-0843>

DIGEST OF U-REPORT SURVEYS: III QUARTER OF 2025 (STUDENT SELF-GOVERNANCE, ONLINE VIOLENCE AGAINST WOMEN AND GIRLS, YOUTH FUTURE PLANS)

The results of surveys of the innovative youth project U-Report are demonstrated in this digest for July – September 2025: student self-government, online violence against women and girls, youth future plans.

Keywords: U-Report, youth opinion, youth, school, student self-government, violence, online violence against women, youth plans for the future.

Громадська організація “ЮСАП” спільно з ЮНІСЕФ в Україні реалізовує глобальний молодіжний проєкт U-Report (“Ю-Репорт”)¹.

Проєкт U-Report – інтерактивний інструмент для проведення щотижневих актуальних опитувань серед підлітків і молоді через соціальні мережі “Фейсбук Месенджер”, “Телеграм”, “Вайбер”. Результати опитувань використовуються у діяльності урядових установ, громадських об’єднань і міжнародних організацій.

Сьогодні U-Report реалізовується у 96 країнах світу та налічує майже 37 млн учасників.

В Україні кількість U-репортерів становить більше ніж 170 000 осіб і постійно зростає. За 9 років існування проєкту команда U-Report запустила понад 300 опитувань на

¹ Приєднатись до U-Report можна у трьох чат-ботах соціальних мереж “Фейсбук Месенджер”, “Телеграм”, “Вайбер”. Щоб запустити бот, потрібно написати слово “СТАРТ”. Інформацію про проєкт, посилання на чат-боти, а також результати опитувань можна знайти за посиланням: <https://ukraine.ureport.in/about/>

© Демчук В.С., 2025

актуальні теми для молоді та провела більше ніж 500 презентацій і тренінгів по всій Україні.

U-Report – простий спосіб молоді донести свою думку до осіб, які приймають рішення. Останні публікації висвітлюють низку актуальних тем, серед яких культура благодійності, ставлення молоді до одностатевих партнерств і насильства у стосунках [1]. Охоплено питання фізичної активності, менструальної гігієни, технік самодопомоги, вакцинації, індексу значущості молоді, участі в процесах відновлення країни, молодіжної політики та читацьких інтересів [2]. Додатково представлено плани молоді щодо майбутнього, досвід волонтерства [3], а також профорієнтація у шкільному середовищі, студентське самоврядування й освітні потреби школярів [4]. Останній матеріал був присвячений таким темам: як молодь бачить українську культуру, екозвички та думки про кліматичну політику, ставлення молоді до донорства крові [5].

Респонденти у деяких питаннях мали можливість обирати кілька варіантів відповіді, тому сума відсотків може не дорівнювати 100%. Опитування U-Report не є репрезентативними, а вибірка складається з користувачів чат-ботів U-Report.

Опитування “Учнівське самоврядування” було проведене з 7 липня по 15 вересня 2025 р. спільно з Українським молодіжним фондом та Українським державним центром позашкільної освіти МОН України. В опитуванні взяли участь 16 065 школярів віком від 10 до 17 років. Метою опитування було з’ясувати поточний стан діяльності учнівського самоврядування країни. Отримані результати будуть використані при створенні пропозиції для Міністерства освіти і науки України, місцевих органів управління освітою, шкільних адміністрацій і молодіжних організацій щодо вдосконалення учнівського самоврядування.

За результатами опитування, більшість опитаних школярів (63,5%) підтвердили наявність учнівського самоврядування у своїй школі (рис. 1). Це свідчить про доволі високу поширеність цієї практики у сучасній українській освіті. Водночас лише 5,6% учнів зазначили, що у їхньому навчальному закладі самоврядування відсутнє. Найбільш показовим є високий відсоток тих, які не знають про наявність такого органу у своїй школі – 30,9%. Такий результат може свідчити як про недостатню поінформованість учнів, так і про формальний характер діяльності учнівського самоврядування в окремих закладах. Це вказує на потребу у посиленні комунікації, популяризації та підвищенні ролі учнівського самоврядування як дієвого інструменту участі школярів у житті закладу освіти.

Серед учнів, які підтвердили наявність учнівського самоврядування у своїй школі, майже половина (47,5%) безпосередньо залучена до його діяльності, N = 10 057. Це доволі високий показник, який свідчить про готовність значної частки школярів брати на себе відповідальність і виконувати лідерські або організаційні ролі. Ще 14,5% опитаних мали такий досвід у минулому, однак з певних причин припинили участь, що може вказувати як на зміну особистих інтересів, так і на обмеженість можливостей для

тривалої активності. Водночас 38% респондентів заявили, що ніколи не брали участі в учнівському самоврядуванні.

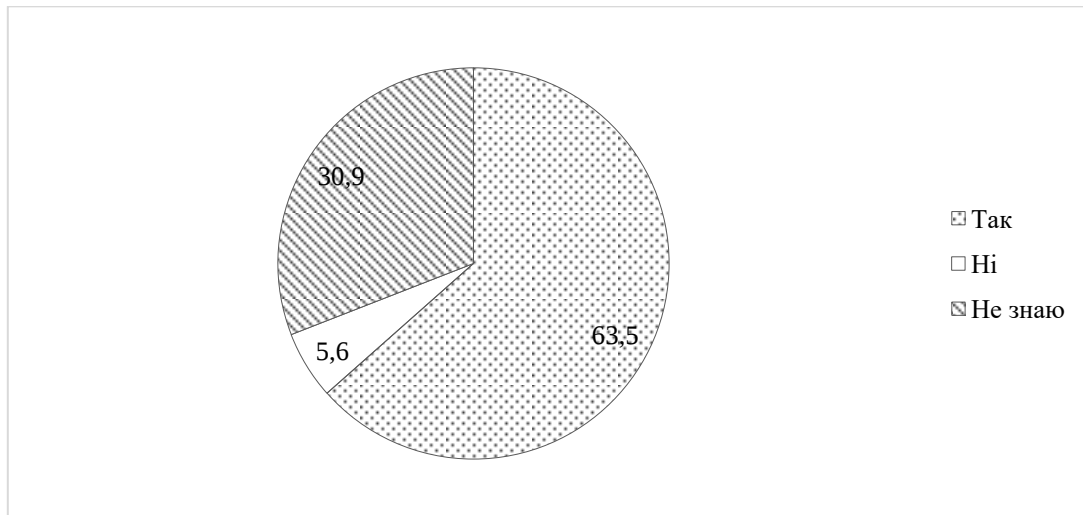

Рис. 1. Розподіл відповідей U-репортерів на запитання: “Чи є у Вашій школі учнівське (шкільне) самоврядування?”, N = 16065, %

Уявлення школярів про функції учнівського самоврядування виявилися багатогранними. Найчастіше респонденти вбачають його роль у підтримці дисципліни та порядку в школі – 51%, а також у створенні або коригуванні шкільних правил – 48%. Важливим напрямом діяльності учні також називають пропонування ідей для покращення матеріального становища школи (49,1%) та організацію позашкільних активностей – гуртків, екскурсій, факультативів (46,3%). Це свідчить про те, що школярі бачать самоврядування не лише як контролюючий орган, але й як простір для ініціатив, спрямованих на розвиток шкільної спільноти (рис. 2).

Дещо менше учнів вважають, що самоврядування має право проводити заходи без участі вчителів (34,1%) або впливати на зміни у шкільному розкладі та правилах (30,7%). Водночас 24,5% респондентів зазначили важливість участі представників учнівського самоврядування у педагогічних радах або шкільних зборах, що підкреслює запит на співучасть у прийнятті рішень на рівні шкільної адміністрації. Більше ніж третина респондентів (35,4%) вбачає значення у процедурі обрання або зміни лідерів самоврядування, що свідчить про інтерес до демократичних механізмів у шкільному житті. Лише 21,4% підтримують ідею впливу на вибір предметів або додаткових занять, а ще менше (14,2%) – можливість розпоряджатися коштами учнівського самоврядування. Це демонструє певну обережність у питанні делегування фінансової й академічної відповідальності учнівським органам. Варто також зауважити, що 13,5% учнів не змогли визначитися з відповіддю. Це може бути наслідком браку знань про

функції учнівського самоврядування або ж індикатором його слабкої ролі у практичному житті школи.

Більшість опитаних (66,4%) вважає, що долучатися до учнівського самоврядування доцільно саме в середній школі (5–9 класи), $N = 14\,605$. Це пояснюється тим, що саме в цьому віці школярі вже володіють достатнім рівнем організованості та відповідальності, але водночас зберігають високу зацікавленість у позакласній діяльності. Майже чверть респондентів (23%) переконані, що брати участь у самоврядуванні слід переважно у старшій школі, водночас лише 4,4% респондентів висловили думку, що учнівське самоврядування має починатися вже з початкової школи, а 6,2% обрали варіант “важко відповісти”.

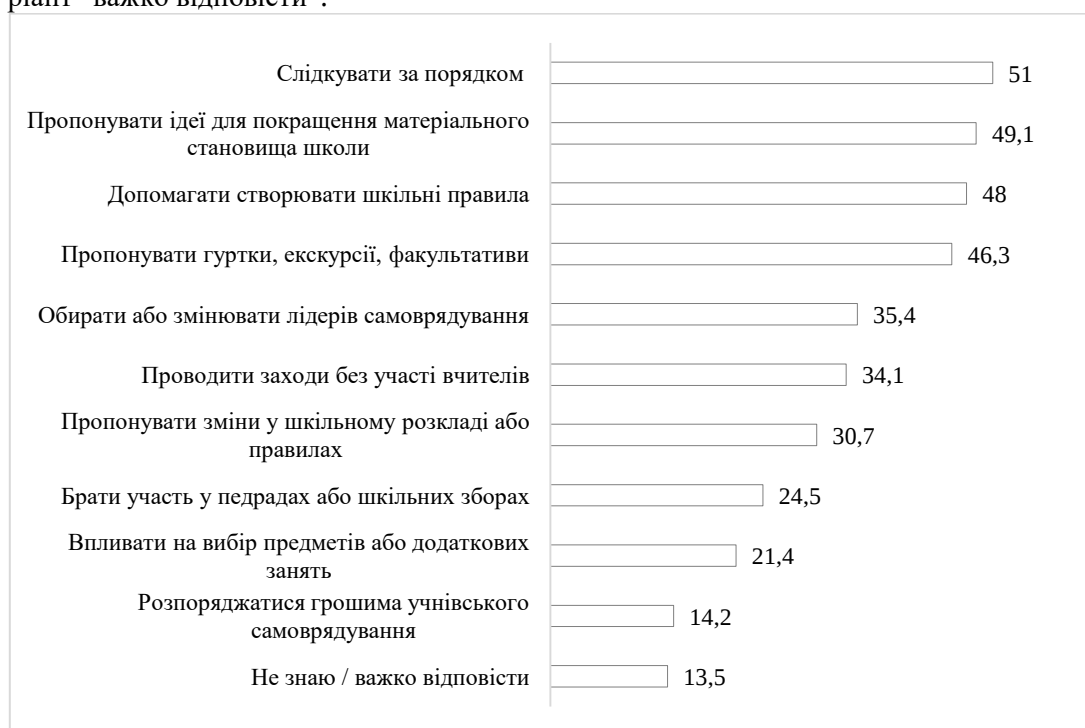

Рис. 2. Розподіл відповідей U-репортерів на запитання: “На Вашу думку, які функції може виконувати учнівське самоврядування в школі?”, $N = 14\,671$, %*

* Респонденти мали можливість обирати кілька варіантів відповіді.

Переважна більшість учнів (59,4%) вважає, що лідера учнівського самоврядування слід обирати шляхом загального голосування всіх учнів школи. Такий результат демонструє високий рівень довіри до демократичних процедур і запит на прозорість та відкритість виборів у шкільному середовищі. Значно менша частка респондентів (15,5%) підтримує ідею голосування серед представників класів або старост, що може відображати бачення більш “представницької моделі” учнівського самоврядування. Лише 9,5% респондентів віддали перевагу самовисуванню з подальшим затверджен-

ням зборами самоврядування, що засвідчує менший інтерес до більш складних або багатоступневих механізмів. Призначення адміністрацією школи як спосіб обрання лідера отримало підтримку лише 5,5% учнів, що свідчить про скепсис молоді до адміністративного втручання та прагнення до автономії учнівського самоврядування. Ще 2,5% респондентів обрали варіант “інше”, а 7,6% зізналися, що їм важко визначитися. Таким чином, результати засвідчують чітку орієнтацію школярів на демократичні й інклюзивні механізми виборів, які дозволяють максимально врахувати думку всіх учнів школи, а не лише окремих груп або адміністрації (рис. 3).

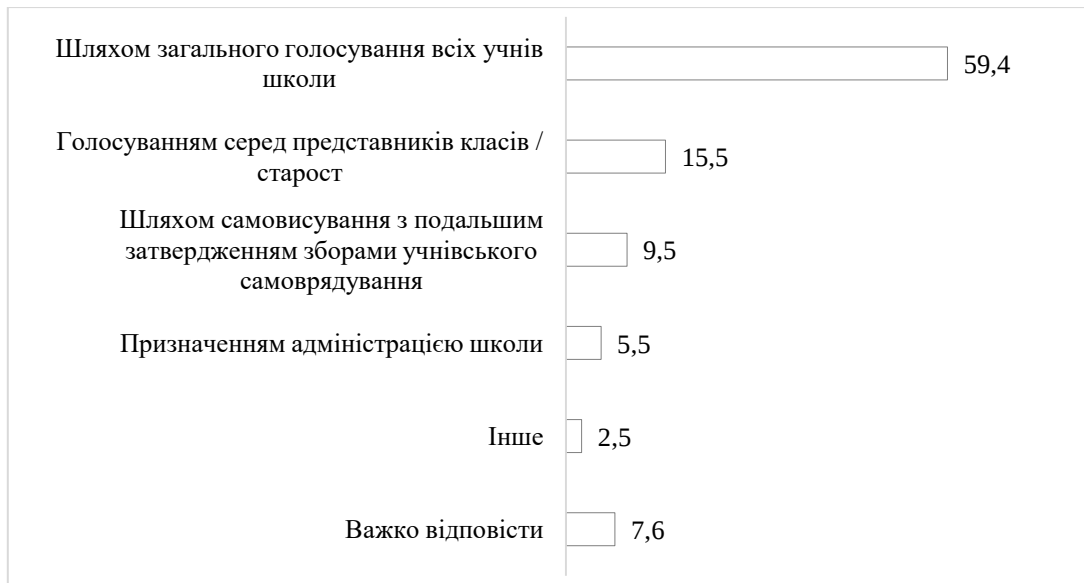

Рис. 3. Розподіл відповідей U-репортерів на запитання: “Як, на Вашу думку, слід обирати лідера учнівського самоврядування?”, N = 14 528, %

Ставлення учнів до ідеї запровадження онлайн-виборів у шкільному самоврядуванні загалом виявилось позитивним. Майже половина респондентів (47,9%) вважає такий формат ефективним і зручним, що свідчить про готовність школярів до використання цифрових технологій у демократичних процедурах, N = 14 460. Ще 32,7% підтримують ідею з певними застереженнями, наголошуючи на наявності недоліків. Можемо припустити, що йдеться про такі причини, як технічні проблеми, можливі труднощі з контролем чесності або доступністю для всіх учнів. Водночас для 11,9% школярів онлайн-голосування є складноуявним у контексті їхньої школи, що може бути зумовлено браком технічних ресурсів або консервативними підходами до організації шкільного життя. Лише 7,4% учнів категорично не підтримують цю ідею, що свідчить про відносно низький рівень опору інноваціям у сфері учнівського самоврядування. Таким чином, результати демонструють високий потенціал цифровізації демократичних процесів у школах і водночас вказують на необхідність забезпечення технічної інфраструктури та розробки зрозумілих правил проведення онлайн-виборів.

Питання фінансування учнівського самоврядування виявилось доволі дискусійним серед опитаних. Найбільша частка респондентів (24,7%, N = 14 394) зізналася, що їм важко визначитися з відповіддю, що може свідчити про недостатню поінформованість школярів щодо механізмів фінансування освітніх ініціатив. Серед тих, хто бачить потребу у фінансуванні, думки розділилися: 22,3% вважають, що фінансові ресурси варто надавати лише для окремих проєктів; 19% виступають за постійну підтримку з боку шкільного бюджету; 14,7% підтримують модель змішаного фінансування з різних джерел; 10,9% орієнтуються на гранти або спонсорську допомогу, що свідчить про зацікавленість у більш відкритих і зовнішніх механізмах підтримки. Водночас 8,5% респондентів вважають, що учнівське самоврядування не потребує окремого фінансування, очевидно, розглядаючи його радше як консультативний або організаційний орган без значних матеріальних потреб. Отримані результати демонструють, що учні загалом підтримують ідею фінансування самоврядування, але уявлення про його масштаби та джерела залишаються неоднорідними. Це створює підґрунтя для подальшого обговорення оптимальної моделі забезпечення діяльності учнівських органів – від мінімальної підтримки окремих ініціатив до комплексного фінансування з бюджету та зовнішніх джерел.

Результати опитування засвідчують помітний інтерес учнів до участі в учнівському самоврядуванні за умови створення сприятливих умов. Так, понад третину респондентів (35,3%) заявили про однозначну готовність брати участь, ще 25,6% відповіли: “Імовірно, так” (N = 14 354). Сукупно це понад 60% опитаних, що вказує на високий потенціал залучення школярів до активного життя школи за наявності належної підтримки. Водночас 14,8% учнів відповіли: “Імовірно, ні”, а ще 13% – категорично ні, що може відображати як особисту незацікавленість, так і певні сумніви щодо ефективності самоврядування або його реальних можливостей впливати на шкільне життя. Вагалися з відповіддю 11,4% респондентів, що додатково свідчить про потребу в інформуванні учнів про роль і функції самоврядування. Таким чином, більшість школярів виявляють зацікавленість у можливості долучитися до самоврядування, однак ця готовність прямо залежить від того, наскільки школа зможе забезпечити прозорі механізми діяльності, підтримку з боку адміністрації та відчутний вплив учнівських органів на прийняття рішень.

Отже, опитування показало, що більшість учнів знають про наявність учнівського самоврядування у своїй школі. Найчастіше самоврядування асоціюється з організацією свят, допомогою адміністрації та участю у благодійних акціях, хоча учні також очікують, що воно сприятиме вирішенню питань, пов'язаних з дозвіллям, навчанням та умовами у школі. Погляди на фінансування досить різняться – від підтримки ідеї фінансування з бюджету або грантів до думки, що воно не потрібне. Водночас значна частка школярів готова брати участь у самоврядуванні за умови створення необхідних можливостей.

Опитування “Онлайн-насильство проти жінок і дівчат”. У співпраці U-Report Global та UNICEF було проведено опитування щодо онлайн-насильства проти жінок і дівчат з 20 по 28 серпня 2025 р. В опитуванні взяли участь 4050 учасників віком 14–35 років. Мета опитування – збір інформації для підтримки міжнародного дослідження

Вашингтонського університету щодо онлайн-насилюства проти жінок і дівчат. Вашингтонський університет використає результати цього опитування для дослідження та адвокації проти гендерної дезінформації.

Опитування показало, що найпоширенішими формами контенту, спрямованого проти жінок, які помічають опитані, є жарти, меми (76,7%) та негативні коментарі щодо зовнішності жінок (73,7%), N = 4050. Отже, саме гумористичний формат часто використовується для маскування дискримінаційних меседжів, роблячи їх більш прийнятними для аудиторії. Більше ніж половина респондентів (52,4%) повідомила, що жінки повинні мовчати або не можуть бути лідерами. Це підкреслює, що у віртуальному просторі присутні патріархальні уявлення про роль жінок у суспільстві. Досить поширеним явищем є також персональні напади на жінок або жіночі спільноти (45,2%), а також поширення неправдивої інформації про них (42,9%), що створює додатковий простір для дискредитації та стигматизації. Менш вираженим, але все ж помітним є феномен звинувачення жінок у насильстві, який зустрічали 21,5% опитаних. Взагалі не стикалися з подібним контентом 11,3% опитаних.

Серед відповідей помітні значні відмінності між чоловіками та жінками у сприйнятті контенту, спрямованого проти жінок. Жінки значно частіше, ніж чоловіки, повідомляють про такі прояви. Зокрема, негативні коментарі щодо зовнішності жінок назвали 82,6% серед жінок і 42,9% серед чоловіків, а жарти та меми – відповідно 80,7% і 62,9%. Твердження, що жінки повинні мовчати або не можуть бути лідерами, виявилися більш помітними для жінок (59,7%), ніж для чоловіків (27,3%). Подібна тенденція спостерігається і щодо нападів на окремих жінок або жіночі спільноти – 51,4% серед жінок проти 24% серед чоловіків, а також у випадку поширення неправдивої інформації – 47,9% проти 25,9% відповідно (рис. 4).

Рис. 4. Розподіл відповідей U-репортерів за статтю на запитання: “Який спрямований проти жінок контент Ви бачили онлайн?”, N = 4050, %*

* Респонденти мали можливість обирати кілька варіантів відповіді.

Особливо різною є різниця у відповіді “не бачив/ла”: її обрали 28,1% чоловіків і лише 6,5% жінок. Чоловіки менш схильні помічати або ідентифікувати подібний контент як дискримінаційний, тоді як жінки частіше його фіксують та ідентифікують як проблему.

Найпоширенішим простором, де респонденти стикаються з контентом, спрямованим проти жінок, став застосунок “Тік Ток”, який вказали понад дві третини опитаних (67,6%), N = 3522. Досить високим є також рівень згадуваності за стосунку “Інстаграму” (57,2%), що свідчить про активне поширення подібних матеріалів у візуально орієнтованих соцмережах. Третина учасників (30,1%) зазначила, що бачить такі повідомлення в месенджерах або групових чатах, що може вказувати на більш приховані канали поширення подібного контенту. У соціальній мережі “Фейсбук” таку інформацію помітили 28,1% респондентів, тоді як на платформі “Ютуб” – 23,7%, а на платформі “Х” (“Твітер”) – 22,4%. Найрідше контент проти жінок зустрічався у новинних медіа (12,9%) та в інших джерелах (8,0%). Такий розподіл показує, що головними каналами поширення подібних повідомлень залишаються соціальні мережі, особливо ті, де контент поширюється швидко й масово.

Найпоширенішою реакцією на контент, спрямований проти жінок, є його ігнорування – саме так відповіли майже дві третини опитаних (62,4%, N = 3470). Водночас майже половина респондентів вдається до більш активних дій: 48,6% блокують або відписуються від джерела таких повідомлень, а 45,7% залишають скаргу. Близько чверті (22,5%) висловлюють власну думку або пишуть коментар у відповідь, що демонструє готовність частини аудиторії до відкритого протистояння подібному контенту. Водночас лише 3,9% зазначили, що поширюють такі матеріали, і стільки ж – що реагують іншим чином. Таким чином, переважає пасивна стратегія реагування (ігнорування), але значна частка користувачів усе ж намагається протидіяти контенту через скарги або блокування. Серед відповідей помітні значні відмінності між чоловіками та жінками у способах реагування на контент, спрямований проти жінок. Найчастіше і чоловіки, і жінки його ігнорують, однак чоловіки роблять це частіше (67% проти 61,4%). Жінки ж частіше, ніж чоловіки, обирають активні дії: половина з них подає скарги (50,5% проти 24,1% відповідно) та блокує або відписується від джерела (53,4% проти 27,1% відповідно). Висловлювати власну думку або залишати коментар готові 23,3% жінок і 18,9% чоловіків. Водночас чоловіки більше, ніж жінки, схильні поширювати такі повідомлення або реагувати іншим чином (7,6% проти 3,1% відповідно).

Отже, опитані здебільшого стикаються з різними проявами контенту, спрямованого проти жінок, серед яких найпоширенішими є жарти та меми, негативні коментарі щодо зовнішності, а також твердження, що жінки не можуть бути лідерками. Такі повідомлення найчастіше з’являються в соціальних мережах “Тік Ток”, “Інстаграм”, “Фейсбук”, месенджерах та на платформі “Ютуб”. У реакціях респондентів переважає пасивність: більшість ігнорує подібний контент, хоча значна частка користувачів блокує джерела або подає скарги. При цьому жінки більш схильні активно протидіяти таким проявам, тоді як чоловіки частіше залишаються байдужими або навіть поширюють ці матеріали. Це демонструє як поширеність проблеми, так і різницю в сприйнятті та рівні готовності реагувати на ворожий контент серед чоловіків і жінок.

Опитування “Майбутні плани молоді” було проведене спільно з Радою з молодіжних питань при Президентіві України з 12 по 17 вересня 2025 р. з метою дослідити, як оновлені Правила перетинання державного кордону громадянами України, що дозволяють виїзд чоловікам віком 18–22 роки, впливають на плани української молоді, а також дізнатися ставлення молодих людей до цих змін, їхні наміри щодо навчання, роботи, подорожей, а також повернення в Україну; оцінити очікуваний вплив нових правил на особисті траєкторії розвитку української молоді. Результати опитування допоможуть визначити потреби й очікування молоді, сформувані якісні та практичні пропозиції до державної молодіжної політики, зокрема щодо освіти, роботи, безпеки, мобільності та повернення в Україну. Загальна кількість респондентів становила 1395 молодих людей віком 14–22 роки.

Абсолютна більшість опитаних (85,1%) заявила, що знають про оновлені Правила перетинання державного кордону громадянами України, які дозволяють виїзд чоловікам віком 18–22 роки, N = 1395. Лише незначна частка респондентів (14,9%) не знала про цю зміну, що свідчить про доволі високий рівень поширення інформації з цього питання у суспільстві.

Серед тих, які перебувають в Україні, 7,5% опитаних зазначили, що їхні плани на майбутнє кардинально змінилися після ухвалення нових правил виїзду чоловіків віком 18–22 роки. Для 15,4% вони змінилися частково, тоді як у 65,6% респондентів плани залишилися без змін. Ще 11,6% не визначилися зі своєю позицією. У чоловіків і жінок простежуються помітні відмінності у сприйнятті впливу нових правил. Серед чоловіків 13,8% визнали, що їхні плани кардинально змінилися, ще 23,7% – що частково. Водночас лише 45,4% чоловіків зазначили, що нові правила не вплинули на їхні плани, тоді як серед жінок таких значно більше – 77,0%. Жінки також рідше повідомляли про кардинальні зміни (3,8%) або часткові зміни (10,6%). Натомість серед чоловіків більше, ніж серед жінок, тих, які ще не визначилися – 17,1% проти 8,6% відповідно (рис. 5).

За результатами опитування, більшість U-репортерів, які перебувають в Україні, планують залишитися в країні – 50,4% (N = 1159). Це може свідчити про високий рівень прив’язаності до дому та готовність продовжувати життя в Україні, попри можливі виклики. Дані показують, що значна частка респондентів проявляє мобільність, хоча їхні наміри різняться. Зокрема, 29,1% опитаних планують виїжджати за кордон для подорожей або зустрічей, що вказує на бажання підтримувати соціальні зв’язки та відпочивати, не змінюючи основного місця проживання. Водночас 7,1% розглядають виїзд для постійного проживання, що може бути викликано різними причинами – від пошуку кращих економічних умов до міркувань безпеки. Тимчасова міграція з метою навчання або роботи також є актуальною, але її показники є меншими: для навчання – 4,9%; для роботи – 4,2%.

Жінки частіше, ніж чоловіки, заявляють про намір залишитися в країні (54,1% проти 43,9%). Водночас чоловіки значно частіше, ніж жінки, розглядають варіант виїзду за кордон для постійного проживання (10,1% проти 5,4% відповідно). І чоловіки, і жінки приблизно однаково планують виїжджати за кордон для подорожей (30,1% у чоловіків і 28,3% у жінок), а також для навчання (5,1% та 4,9%) або роботи (5,3% та

3,7%). Ці показники свідчать про загальну відкритість до тимчасової мобільності, незалежно від статі.

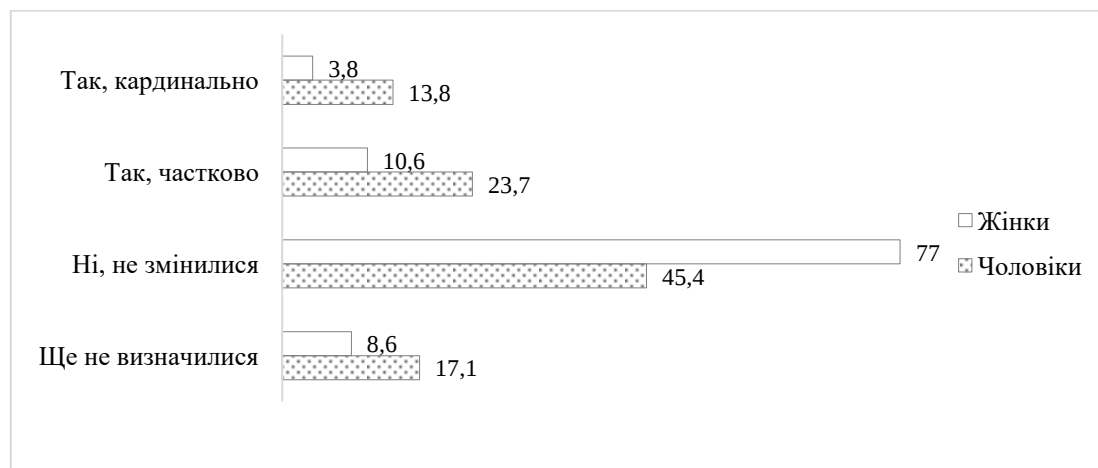

Рис. 5. Розподіл відповідей U-репортерів за статтю на запитання: “Чи змінилися Ваші плани на майбутнє після ухвалення оновлених Правил перетинання державного кордону громадянами України, які дозволяють виїзд чоловікам віком 18–22 роки за кордон?”, N = 1192, %

Половина опитаних (50%) висловилися позитивно або дуже позитивно про Правила перетинання державного кордону громадянами України; майже третина респондентів (29%) зайняла нейтральну позицію; лише невелика частка опитаних (9,7% сумарно) оцінила їх негативно або дуже негативно; значній частці (11,4%) важко відповісти, що може бути пов’язано з недостатньою поінформованістю або невпевненістю в оцінці (рис. 6).

Чоловіки демонструють значно вищий, ніж жінки, рівень позитивного сприйняття. Сумарно 60,2% чоловіків (32,5% та 27,7% відповідно) оцінюють Правила позитивно або дуже позитивно. Це майже вдвічі більше, ніж серед жінок, де цей показник становить 44,1% (16,3% та 27,8% відповідно). Жінки частіше, ніж чоловіки, займають нейтральну позицію (31,9% проти 23,9% відповідно). Негативне сприйняття залишається на однаково низькому рівні як серед чоловіків, так і серед жінок (сумарно 10,9% та 9,1% відповідно). Серед жінок значно більший, ніж серед чоловіків, відсоток тих, яким важко відповісти (14,9% проти 5,1% відповідно). Це може бути наслідком меншої поінформованості або байдужості, оскільки Правила перетинання державного кордону громадянами України їх не стосуються безпосередньо.

За результатами опитування, учасники мають більш песимістичний погляд на те, як Правила перетинання державного кордону громадянами України вплинуть на майбутнє України. Близько 31% (24,6% та 6,4%) опитаних сумарно оцінюють їх вплив як негативний або дуже негативний, тоді як лише 23,8% (6,9% та 16,9%) вважають його позитивним. Найбільша група респондентів (25,4%) не змогла відповісти на це запитання, що свідчить про високий рівень невизначеності та нерозуміння довгострокових

наслідків. Чоловіки демонструють більш поляризовані погляди. Хоча вони частіше, ніж жінки, бачать позитивний вплив (сумарно 30,2% проти 20,3% відповідно), вони також більш схильні до крайнощів, ніж жінки. Це може бути пов'язано з тим, що вони відчувають вплив цих правил безпосередньо і тому мають більш чітку позицію. Жінки більше, ніж чоловіки, схильні до негативних прогнозів (сумарно 31,4% проти 30,2% відповідно) та невизначеності (28,8% проти 19,9% відповідно). Це може вказувати на їхню стурбованість щодо можливих негативних наслідків для суспільства в цілому.

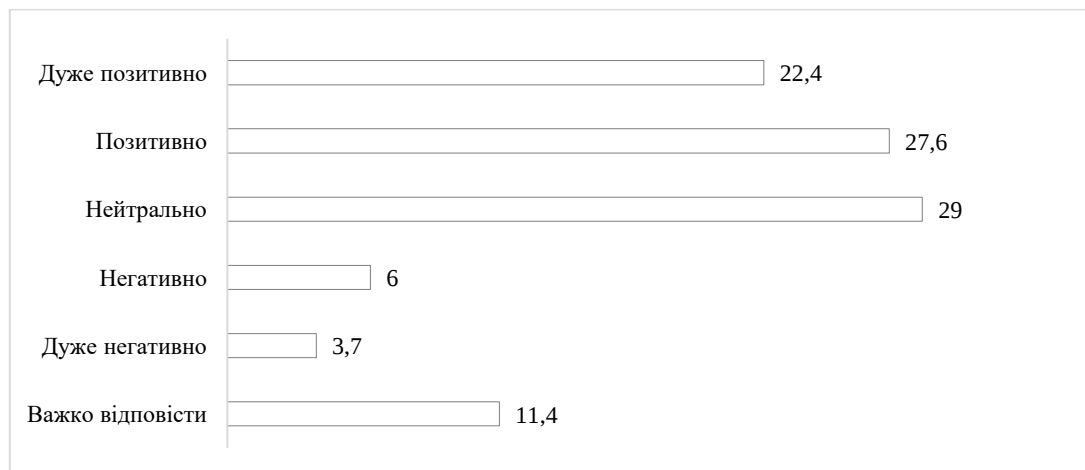

Рис. 6. Розподіл відповідей U-репортерів на запитання: “Як Ви оцінюєте оновлені Правила перетинання державного кордону громадянами України, які дозволяють виїзд чоловікам віком 18–22 роки за кордон?”, N = 1242, %

Отже, результати опитування свідчать, що оновлені правила перетину кордону сприймаються в українському суспільстві неоднозначно. Хоча більшість чоловіків позитивно оцінюють ці правила і вбачають у них можливості для зміни своїх планів на майбутнє, значна частка населення, особливо жінки, ставиться до них нейтрально або з обережністю. Більшість опитаних планує залишатися в Україні, але чоловіки частіше, ніж жінки, розглядають варіанти еміграції. Загальне сприйняття довгострокового впливу правил на країну є переважно песимістичним.

Більше інформації щодо проекту U-Report і результатів інших опитувань можна знайти за посиланнями: www.facebook.com/ureportukraine та www.ukraine.ureport.in. Якщо Ви маєте пропозиції щодо опитувань або пріоритетних тем, які стосуються діяльності Вашої організації та з приводу яких U-Report може провести діалог з великою кількістю молоді України, будь ласка, пишіть на електронну пошту: ureport.ukraine@gmail.com.

Список використаних джерел

1. Демчук В.С. Дайджест опитувань U-Report: IV квартал 2023 р. (наси́льство у стосунках, культура благо́дійності та ставлення до односта́тєвих партне́рств). *Український соціум*. 2023. № 4 (87). С. 97–107. <https://doi.org/10.15407/socium2023.04.097>

2. Демчук В.С., Гупало А.І. Дайджест опитувань U-Report: I–III квартали 2024 р. (фізична активність молоді, мінна безпека та обізнаність підлітків щодо менструальної гігієни, техніки самодопомоги молоді, ставлення молоді до вакцинації, індекс значущості молоді, участь молоді у процесах відновлення України, молодіжна політика та читацькі інтереси молоді). *Український соціум*. 2024. № 1-2 (88-89). С. 153–184. <https://doi.org/10.15407/socium2024.01-02.153>

3. Демчук В.С., Гупало А.І. Дайджест опитувань U-Report: IV квартал 2024 р. (плани молоді щодо майбутнього, Всесвітній день заощаджень, участь у волонтерській діяльності). *Український соціум*. 2024. № 3-4 (90-91). С. 129–139. <https://doi.org/10.15407/socium2024.03-04.129>

4. Демчук В.С., Гупало А.І. Дайджест опитувань U-Report: I квартал 2025 р. (профорієнтація у шкільному середовищі, участь студентів в органах студентського самоврядування, освітні потреби школярів). *Український соціум*. 2025. № 1 (92). С. 110–123. <https://doi.org/10.15407/socium2025.01.110>

5. Демчук В.С. Дайджест опитувань U-Report: II квартал 2025 р. (як молодь бачить українську культуру, екозвички та думки про кліматичну політику, ставлення молоді до донорства крові). *Український соціум*. 2025. № 2 (93). С. 189–201. <https://doi.org/10.15407/socium2025.02.189>

Надійшла 19.09.2025

Прорецензована 22.09.2025

Доопрацьована 25.09.2025

Підписана до друку 30.09.2025

References

1. Demchuk, V.S. (2023). Digest of U-Report surveys: 4th quarter of 2023 (violence in relationships, culture of charity and attitudes towards same-sex partnerships). *Ukr. socium – Ukrainian Society*, 4 (87), 97-107. <https://doi.org/10.15407/socium2023.04.097> [in Ukrainian]

2. Demchuk, V.S., Hupalo, A.I. (2024). Digest of U-Report surveys: I–III quarter of 2024 (physical activity of young people, mine safety and menstrual hygiene awareness among adolescents, techniques of self-support, attitudes to vaccination, youth meaningfulness index, participation of young people in the processes of recovery of Ukraine, youth policy and reading interests of youth). *Ukr. socium – Ukrainian Society*, 1-2 (88-89), 153-184. <https://doi.org/10.15407/socium2024.01-02.153> [in Ukrainian]

3. Demchuk, V.S., Hupalo, A.I. (2024). Digest of U-Report surveys: IV quarter of 2024 (plans of youth for the future, world savings day, participation in volunteering activities). *Ukr. socium – Ukrainian Society*, 3-4 (90-91), 129-139. <https://doi.org/10.15407/socium2024.03-04.129> [in Ukrainian]

4. Demchuk, V.S., Hupalo, A.I. (2025). Digest of U-Report surveys: 1st quarter of 2025 (career guidance in the school environment, student participation in student self-government bodies, educational needs of students). *Ukr. socium – Ukrainian Society*, 1 (92), 110-123. <https://doi.org/10.15407/socium2025.01.110> [in Ukrainian]

5. Demchuk, V.S. (2025). Digest of U-Report surveys: II quarter of 2025 (how young people see Ukrainian culture, eco-friendly habits and opinions on climate policy, youth attitudes towards blood donation). *Ukr. socium – Ukrainian Society*, 2 (93), 189-201. <https://doi.org/10.15407/socium2025.02.189> [in Ukrainian]

Received on September 19, 2025

Reviewed on September 22, 2025

Revised on September 25, 2025

Signed for printing on September 30, 2025